

scriptura Bengalica distinguuntur, correxeram lectionem S. iuxta schol. A. at video nunc, hunc corrigendum esse ope commilitonum; caussa est, quod in प्रमेय iam contineatur notio verba faciendi. प्रमेय enim id est quod proponitur syllogismo probandum, propositum autem poetae carminis est argumentum, verbis describendum et ornandum; hinc D. explicat per वाक्यानि; proprie autem est argumentum orationis. सत्, bonum, vel, ut scholl. volunt, eximium, cui quum praemisum sit श्रु° i. e. id cuius praecipuum thema est amor, excludi videntur a poesi Govardhanae argumenta ab amore abhorrentia, sive ii रसाः, *sapores*, qui cum amore componi nequeunt. Cf. Wils. disput. de रस, prolegg. ad Theatr. Indic. p. LVIII. ed. alt. रचन est dispositio argumenti. His excelluisse dicitur Govardhanas, cui aemulatus quidam nullam nactus sit gloriam. In ultima sententia कविः falsum est, nisi re vera rex fuit, uti asserit E. praecedente disticho eundem Laxmanasenam appellari docens, et peccant scholl. कविः scribentes, interpretati tamen कविराजः. Sed vel sic melius scribitur कवि et dicitur is, quem constabat regem esse verum, rex poetarum, summus poeta. At simplex tamen haec esse potest appellatio laudatoria, ut XI. 21. कवि autem si ponimus, cum eo compositum non esse potest धोयो et mendose ponunt scholl. A. C. D. धोयोनामा; nam si nominativus est, thema धोयिन् debet esse. Praedicatur de eo श्रुतिधरः, quod duplici sensu accipi potest. Si rex fuit, poetarum patronus certaminisque poetici arbiter, eleganter ponit poeta vocabulum, quo eum et poematum auscultatorem dicat, valet enim audiens, et fama celebratum, aures hominum occupantem. Quae vis additur voci propter praecedens न विश्रुतः. De homine Vedarum scientia instructo noli cogitare. At si h. l. non intelligitur rex Dhôyin, Laxmanasenas alio nomine dictus, et indicatur homo, titulum principis poetarum sibi arrogans, etiam in malam partem accipere potes, ut sit poeta, qui ex suo ipsius ingenio nil proferat, aliorumque carminibus memoriam fecundet. Hanc difficultatem tangit E. श्रुतधर et श्रुतिधर diverso sensu ponens, haud perspexerunt aut diremerunt ceteri. Pendet iudicium ab ea qua caremus cognitione, utrum Dhôyin patronus an aemulus fuerit poetae nostri et dubitanter tantum in posteriorem discessi sententiam, eam maxime ob caussam, quod etiam prioribus versibus tres adsint poetae, duo carpantur, unus laudetur.

Dist. 5. हरि dictum est ex sententia schol. ob भक्तानामश्रेष्ठकेशहरत्वं। - विहि° aut adverbium aut epitheton vocis वेदं esse potest, विहितं कृतं वहिन्नस्य नीकाया-